Jugo Grad

Petr Žemla

Praktická bakalářská práce

obor: Tvůrčí fotografie
vedoucí bakalářské práce: Mgr. Štěpánka Stein

Slezská univerzita v Opavě
Filozoficko-přírodovědná fakulta v Opavě
Institut tvůrčí fotografie
Opava 2026

SLEZSKÁ UNIVERZITA V OPAVĚ
Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Akademický rok: 2025/2026

Zadávající ústav: Institut tvůrčí fotografie

Student: Petr Žemla

UČO: 57588

Program: Tvůrčí fotografie

Téma práce: Jugo Grad

Téma práce anglicky: Jugo Grad

Zadání: Dokumentární projekt zachycující členy české parkourové komunity v prostředí městské zástavby postjugoslávských států.

Literatura:

Vedoucí práce: Mgr. Štěpánka Stein

Datum zadání práce: 28. 4. 2026

Souhlasím se zadáním (podpis, datum):

.....
prof. PhDr. Vladimír Birgus
vedoucí ústavu

Abstrakt

V zemích bývalé Jugoslávie se svobodný pohyb parkouru střetává s betonem, který v sobě nese otisky složité minulosti, otisky dřevěného bednění vtisknuté do monumentů ještě z dob jejich konstrukce, šrámy na fasádách sídlišť, provizorní opravy působící jako papírové kulisy, nebo sídlištní folklór ve formě nasprejovaných portrétů lidí, kteří v těchto místech někomu chybí. Parkour do těchto prostor vstupuje jako svobodný, ale křehký pohyb. Dotýkáme se architektury skrze odrazy, dopady a tření, je to pro nás způsob její interpretace. Nastávají chvíle, kdy beton zanechává otisk na těle stejně jako tělo na něm.

Dlouho jsme si nebyli jistí, jestli si takový přístup vůbec můžeme dovolit. Bylo by nepřijatelné přijet do zemí, jejichž historie je spletitá a zvenčí těžko uchopitelná, a proměnit jejich památníky v pouhou atrakci. Proto jsme se snažili porozumět záměrům, s nimiž pomníky vznikaly, četli knihy, poslouchali rozhovory. U monumentů Bogdana Bogdanoviće pro nás bylo důležité, že nebyly zamýšleny jako místa jednoznačného truchlení ani triumfu, ale jako otevřené prostory paměti. Místa, ke kterým se člověk může vztahovat osobně, tělesně a po svém. Právě v tom jsme hledali možnost vlastní interpretace – ne jako narušení, ale jako krátký dialog s architekturou, která už dávno nese otisky jiných těl, dějin a významů.

Volnost parkouru zde naráží na prostředí, které samo není volné od minulosti. Každý odraz, dopad nebo škrábanec proto nabývá dalšího významu. V setkání těl a betonu vzniká dočasný dialog – mezi lehkostí skoku a tíhou místa, mezi naší přítomností a otisky, které tu zanechal někdo před námi.

K projektu vznikl i drobný fotografický zin.

Abstract

In the countries of the former Yugoslavia, the free movement of parkour meets concrete that carries the imprints of a complex past: wooden formwork pressed into monuments, scars on housing-block facades, provisional repairs resembling paper stage sets, and portraits painted on walls for those who are missed.

Parkour enters these spaces as a free, yet fragile movement. Through take-offs, impacts and friction, we touch the architecture and interpret it with our bodies. At times, concrete leaves an imprint on us just as we leave one on it.

For a long time, we questioned whether such an approach was even possible. Turning monuments shaped by difficult histories into mere attractions would be unacceptable. We therefore searched for another way: not to disrupt them, but to enter into a brief dialogue with spaces already marked by other bodies, histories and meanings.

Here, the lightness of movement meets the weight of place. Every jump, scratch and impact gains another layer — between our temporary presence and the imprints left there before us.

There was also a little photo zine made for this project.

Klíčová slova / Keywords

parkour, architektura, beton, paměť místa, brutalismus, Jugoslávie
parkour, architecture, concrete, memory of place, brutalism, Yugoslavia

Jugo Grad

Petr Žemla

praktická bakalářská práce

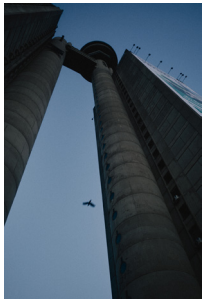

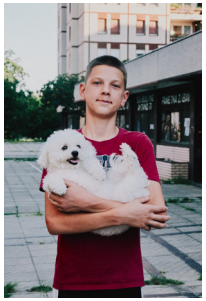

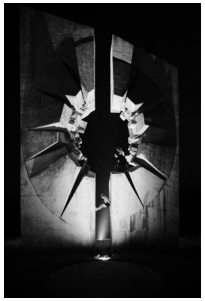

BIG ALBANIA

ariell
JUGOSLAVIJA

ПАВИ
15

ЛУКА ЈОВАНОВИЋ
1993 - 2014.

УЛАЗ
10

